

Časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí

Prosinec 2019 / 210

Když byla Alžběta v šestém měsíci, byl anděl Gabriel poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené muži jménem Josef, z rodu Davidova; jméno té panny bylo Maria. Přistoupil k ní a řekl: „Bud' zdráva, milost' zahrnutá, Pán s tebou.“ Ona se nad těmi slovy velmi zarazila a uvažovala, co ten pozdrav znamená. Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, vždyť jsi našla milost u Boha. Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida. Na věky bude kralovat nad rodem Jákobovým a jeho království nebude konce.“ Maria řekla andělovi: „Jak se to může stát, vždyť nežiji s mužem?“ Anděl jí odpověděl: „Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží. Hle, i tvá příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a již je v šestém měsíci, ač se o ní říkalo, že je neplodná. Neboť ‚u Boha není nic nemožného‘.“ Maria řekla: „Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova.“ Anděl pak od ní odešel.

(Evangelium podle Lukáše, 1. kap., verše 26.-38.)

Milí přátelé, členové i příznivci evangelického farního sboru ve Valašském Meziříčí, tomuto oddílu předchází známá předpověď o narození Jana Křtitele. Je psána ještě plně v logice starozákonních příběhů: staří zbožní rodiče touží mít dítě, ale nemohou; dlouhou dobu se za něj modlí, a nic se neděje. K Zachariášovi přichází posel s novinou: *Neboj se, tvá prosba byla vyslyšena, budete mít syna.* Zachariáš se dotazuje, dostává znamení a pak se stane zázrak – z lidského pohledu nemožné se stane skutečností. Jeho manželka Alžběta počne. Jejich Jan Křtitel je posledním prorokem Starého zákona.

U Marie a Josefa je to naopak, nečekané těhotenství je pro ně záhadou. Podle

obr. Vojta Heller, 14 let

Matouše navštíví anděl Josefa a Marie jako by nevěděla nic, podle Lukáše navštíví anděl Marii a Josef zůstává odkázán na důvěru k Marii a na to, co mu Marie řekne. V tento den, tedy devět měsíců před Vánocemi, přichází anděl Gabriel do Nazareta, za dívkou jménem Maria. Křesťanská tradice vypočítala toto datum na 25.3., což je podle rabínského kalendáře datum stvoření.

„Andělé jsou poslové Boží. Tam, kde Bůh člověka osloví, ale zůstává nedosažitelný, se nabízí obraz: Byl zde anděl a vyřídil poselství. Andělé v Bibli existují jako vykonavatelé Božího příkazu, a když ho splní, zmizí. Jakoby neměli vlastní život. Jenom tři z nich dostali v Bibli jméno: Gabriel se jmenuje „Muž Boží“, Michael „Kdo je jako Bůh“, Rafael „Bůh uzdravil“. Nejsou nic jiného než zjevení Boží.

Každý člověk se může stát Božím andělem: každý, kdo ti pomáhá přežít, kdo stojí při tobě, když máš strach, když se pídíš po smyslu, každý, kdo uvěřil více životu než smrti, dobru více než zlu.“ (Gerd Theissen, Poeticko-kritický katechismus).

Anděl zcela nenadále přichází k Marii a říká: „*Bud' zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou*“. *Bud' pozdravena ty, která jsi došla Boží přízně, Boží náklonnosti*. To první, co anděl zmiňuje, je to, co s ní Bůh udělal. Ne to, kdo nebo jaká je. (O Marii ani o její zbožnosti kupodivu nic nevíme.) Ve věcech, které se týkají spásy, nejde v první řadě o to, kdo jsme. Nejde o to, komu jsme se narodili, co jsme v životě dokázali a co jsme vybojovali nebo vybudovali. Nejdůležitější je to, že jsme zahrnuti do Boží náklonnosti a přízně. To, že je Marie „zahrnutá milostí“, může znamenat „milostí obdarovaná, požehnaná, zahrnutá“, ale také „ušlechtilá“. Janovo evangelium říká o Kristu, že byl plný milosti. Zřejmě to není náhoda, že se Maria nad těmi slovy zarazila, doslova se vyděsila. Gabriel ji musí uklidňovat: „Neboj se, Maria, vždyť jsi našla milost u Boha.“ (Zachariáš Gabriel při předpovědi narození Jana Křtitele také uklidňoval: „Neboj se, tvá žena porodí“.)

My se dnes asi nejvíc podivujeme nad skutečností, že „panna počne a porodí“ (Iz 7,14 Mt 1,23). V tehdejší vidění světa to ale byla drobnost oproti tomu, co Gabriel ohlašuje o tom dítěti: bude se jmenovat Ježíš (Hospodin je spása), bude velký a bude nazván synem Nejvyššího (Boží syn), Bůh mu dá trůn jeho předka Davida (stane se králem) a bude kralovat nad domem Jákobovým a jeho království nebude mít konec (půjde mu o Boží království, které překračuje hranice prostoru i času). Možná nám to již zní běžně. Ale není i pro nás ta skutečnost, že se Bůh stane člověkem, nepochopitelnější a tajemnější než nevysvětlitelné těhotenství?

A jak reaguje Marie na to, že všechna zaslíbení, která kdy proroci ohlásili, se mají naplnit na ní a jejím dítěti? Není nadšená, ale ani se nebrání. Oproti zděšení se nad záhadným pozdravem má už docela jasno, řeší, jak se to může stát. Boží posel na takové dotazy vždy obvykle odpověděl nějakým vysvětlením a znamením. Pro Marii je vysvětlením Duch svatý a moc Nejvyššího. A znamením je Alžběta - neplodná, která je již v šestém měsíci. To Marie doteď netušila, protože ji od její tety dělí mnoho kilometrů a žádná pošta tehdy nefungovala. Proto se po návštěvě anděla hned vydá za Alžbětou, aby se přesvědčila o pravosti znamení, tedy tom, že anděl mluvil pravdu.

Andělova odpověď na Mariin dotaz končí citátem (doslova): „Neboť nebude

nemožné u Boha veškeré slovo”. Boží oslovení neprovází žádný nátlak. Bůh řekne své slovo a pak a čeká, co na to řekne člověk. U Boha totiž nebude nic nemožného, ale až poté, co na jeho slovo člověk odpoví.

Z biblického vyprávění víme, jak různě lidé odpovídali na Boží oslovení. A Bůh přichází znovu a znovu. Tolikrát přijímá a milostí zahrnuje člověka. Tolikrát potvrzuje a obnovuje svou smlouvu. Ale pak vždy čeká, co na to řekne člověk. Ten je svobodný, dává si načas, pochybuje, nemá zájem, nebo se vysmívá. Marie se plně odevzdává a plně přijímá. Říká: „Staň se mi podle tvého slova”. Obdivuji Mariinu odvalu, se kterou na sebe vzala riziko pravděpodobného krutého ukamenování a v každém případě poníženého postavení svobodné matky, a odevzdanost, se kterou řekla andělovi své *ano*. Její „*staň se*“ otevřelo Boží cestu k nám lidem. Jestli měla nějaká „*ale*“, pak si je nechala pro sebe a poskytla Bohu prostor – v sobě. Myslím, že to je i náš úkol – dát Bohu prostor a poznat, kdy je pasivita a očekávání nebo odhodlání něco vydržet lepší volbou než aktivismus nebo snaha najít nebo prosadit vlastní řešení, o kterém si myslím, že bude lepší. A přijmout život – i v nečekaném těhotenství – je možná to největší, co člověk v životě může udělat. Přijmout je někdy víc než dát a smíření víc než boj. I my můžeme na sobě a ve svém životě pocítit vtělení Božího slova.

Těším se na setkání s Vámi v adventu, o Vánocích i jindy. Srdečně Váš *Daniel Heller*

Jubilanti

Jaroslav Konvičný
Jaroslava Otáhalová
Jan Vychopeň
Drahomíra Pastušková
Věra Cimalová

Hana Smilková
Olga Ligasová
Pavel Hromádka
Jana Hurtuková
Emílie Korabíková

František Novotný: Adventní

Šel krajem mráz
a trhal sedmikrásky.
Tiše se stárne prosinec,
trávě šediví vlasy.
Jak zvonky dětských let
cinkají první zmrázky.

A vločka času taje.
Ach, kolik je v ní krásy.
Advent nám plaší tmou
a zapaluje svíčky.
Na nebi malá hvězda
má od všech dveří klíčky.

z knihy Tichá vůně slov vybrala Blanka Maršálková

Staršovstvo

• Reminiscence

- konvent na Vsetíně 9.11.2019
- konference Otcovo srdce 7.-10.11.2019 - proběhlo další sblížení mezi církvemi v našem městě, staršovstvo děkuje manželům Palackým za zorganizování
- ekumenická bohoslužba 17.11.2019 - mohla být trochu veselejší
- Lego párty 18.11.2019 - staršovstvo rozhodlo o příspěvku 2 000,-Kč Dětské misi
- seniorátní presbyterní konference v Jablůnce 23.11.2019 - téma Autorita písma
- sborový den 24.11.2019 s Janem Mikšíkem - pěkné a zajímavé informace o našich

bratřech na opačné straně planety, domorodá populace si dokázala vzít z nové civilizace pozitivní jednání a sounáležitost

- sborový večer s br.f. Mikulášem Vymětalem – budeme reflektovat v příštím čísle
- výlet pro menší děti v sobotu 23.11.2019, seniorátní dny mládeže 29.11-1.12.2019
- křest Olivera Münstera z Krhové 1.12.2019, pohřeb bratra Jana Hurtíka v Růžďce
- výstup z našeho sboru - Zdeněk Měkyna

• **Žádosti**

- koncert paní Lenky Podzemné 27.12.2019 - staršovstvo souhlasí
- žádost Libora Nejedlého o odkup jednoho harmonia - staršovstvo souhlasí
- žádost pana Bechného o koženkovou sedačku - staršovstvo souhlasí - provést zápočetem za opravu schodů do dvora
- dovolená bratra faráře Hellera 30.12.2019 do 2.1.2020 - staršovstvo souhlasí
- dopis z ústředí Diakonie – nová smlouva o spolupráci, žádost o volbu dvou zástupců do Dozorčí rady sloučeného střediska – byli zvoleni členové: sestra Fuksová, bratr Jelínek a náhradníci: bratr Trčka, sestra Hrtusová.

• **Další termíny**

- 11.12.2019 v 18:00 koncert ZUŠ pro Diakonii - služba bratr Koláček
- 18.12.2019 v 9:00 vánoční stacionář a v 17:00 setkání dobrovolníků Diakonie
- 20.12.2019 v 19:00 koncert Ensemble Baroque - služba bratr Koláček
- 26.1.2020 sborový den se syn. seniorem br. Danielem Ženatým

• **Výběr charitativního projektu**

Staršovstvo odhlasovalo finanční výpomoc ve výši 4 900,- Kč na projekt *Otcův dům* na Ukrajině Diakonie - střediska humanitární a rozvojové pomoci.

- **Sestra Eva Janírková podala finanční informace** k 30. listopadu 2019, pokladna: 34 814,- Kč, bankovní účet: 34 337,- Kč, saláry hotově: 45 100,- Kč, saláry bankou: 48 550,- Kč, sbírky celkem za listopad 13 387,- Kč, z toho: pro potřeby sboru 5 270,- Kč, účelová 2 750,- Kč, sbírka na JTD 2 640,- Kč, Otcovo srdce 2 727,- Kč.

Při bohoslužbách 25.12. proběhne celocírkevní sbírku pro bohoslovce a vikariát.

• **Hospodářské záležitosti**

- Proběhla oprava a naladění varhan panem Vaculínem.
- Staršovstvo děkuje bratru Mikšovi za zajištění sanace půdy a zajištění řeziva na opravu podlahy půdy nad kostelem.
- Staršovstvo děkuje bratru Zajíčkovvi za částečnou realizaci plotu.
- Staršovstvo souhlasí s žádostí o výpůjčku částky 100 000,- Kč od sboru v Pržně.
- Bratr Heller požádá město o dotaci na vydláždění vstupu do kostela.
- Na některých místech nové fasády kostela jsou vady. Bratr Heller pozve dodavatele fasády pana Tvrdoň na reklamaci. Pan Tvrdoň reklamaci neuznává, poškození někdo udělal mechanicky. Bratr Zajíček navrhuje osadit na jaře 2020 rohovníky.
- Schody na dvůr budou opraveny na jaře panem Bechným.

ze zápisu Tomáše Jelínka

Čas hledání Otcova srdce - Konference Otcovo Srdce 7.11. – 10.11.2019

Když jsem ve čtvrtek 7.11. přišla do kina ve Valašském Meziříčí, kam jsme byli pozváni na bohoslužbě naším panem farářem Hellerem, byla jsem na vážkách. Konference Otcovo Srdce trvá až do neděle, mám věnovat tolik času a registrovat se na celý program? Vešla jsem do téměř plného sálu, kde hlavní host, pan Pa'lo Strežo, představil v úvodu všechny duchovní našich valašsko-meziříčských sborů. V té chvíli jsem pochopila, že půjde o něco mimořádného. Dále nám, spolu se sestrou Janou, představili česko-slovenský tým přednášejících, bratří modlitebníků a poradců. Slovenská kapela Timothy zahájila večer koncertem písní uctívajících našeho Pána.

Otcovo Srdce plné lásky a přijetí, takové, jaké poznáváme v Podobenství o marnotratném synu, nám v úvodní přednášce nazvané NÁVRAT DOMŮ představil hlavní host Pa'lo Strežo. Vedl nás k sebezpytování, kdy jako onen ztracený syn z podobenství, jsme si uvědomili každý svá bolavá místa, která nám stále brání se svobodněji rozběhnout k Otci, do jeho náruče. V požehnané modlitbě spolu s nastavenou náručí týmu modlících se bratří při osobní službě se v závěru, věřím tomu, mnozí osvobodili od stínů minulosti a přijali skutečnost, že jsme všichni milovanými Božími dětmi, za všech okolností.

V pátek probíhaly opět chvály, Slovo 2 - CESTA SRDCE a Slovo 3 - RODIČE A AUTORITY ZJEVUJÍ NEBESKÉHO OTCE. V sedadlech kina nás bylo mnoho pamětníků doby tvrdé a nekompromisní výchovy rodičů, která mnohdy zavinila odchod dětí z rodin, přerušení kontaktů, nelásku. Po celou dobu konference probíhal vždy v malém sálku Davidův stánek, kde jsme prostřednictvím písní a modlitby mohli chválit Pána, také společně s Danem Hellerem. Jen ve zkratce, témata dalších přednášek byl HNĚV A ODPUŠTĚNÍ, FALEŠNÉ JISTOTY, ÚTĚCHY, IDENTITA. V sobotu dopoledne mě zvláště oslovila přednáška STRACH VERSUS LÁSKA, a po ní MUŽI A ŽENY, mistrovsky podané vysvětlení, jak velmi rozdílné je chápání světa muži a ženami, s následujícím zástupným vyznáním za všechny přítomné muže a ženy, vyznáním, po kterém dochází k odpuštění viny a osvobození vztahů od starých křivd.

V sobotu odpoledne a večer program SMÍŘENÍ a JEDNOTA a KULTURA ÚCTY A ŽEHNÁNÍ spolu s chválami ABBA, OTČE pravděpodobně vnesl nový rozměr do této uzdravující misie, a proto bych ráda tímto požádala, kdo byl přítomen, aby nám podal svědectví. Sama jsem prožívala změny u nás doma, uzdravení probíhalo i v naší rodině. Nebylo proto možné účastnit se všech nabízených programů. Tak bohaté bylo toto shromáždění, kde se uzdravování a naplnění srdcí láskou konalo každý den.

Nedělní mše, sloužená pro nás všechny otcem Pavlem Stefanem, katolickým farářem, a vzápětí bohoslužba vedená společně duchovními protestantských církví, ukázaly společnou cestu jednoty církve jako jediného správného směru, i při zachování vlastní liturgie, když vše vrcholilo písněmi chvály a společně vytvořeným kruhem věřících všech denominací, bez rozdílu. Svědectví některých bratří a sester, jinak milovaných dcer a synů©, zakončilo jeden vzácný čas.

Jana Kořínková

Pobyt v Nové Kaledonii

Hostem listopadového sborového dne byl bratr farář **Jan Mikschik**, který byl v našem sboru během svého studia teologie na praxi. Již tehdy uvažoval o své cestě do Nové Kaledonie. Tento ostrov se nachází severovýchodně od Austrálie. Cesta tam trvala 24 hodin. Přistál na letišti Tontouta (letišťe u hlavního města). Přistávají tu tak 4 letadla za noc, ve dne nic. Nová Kaledonie je součástí Evropské unie, jedná se o francouzskou kolonii, platí se zde polynéskými franky. 1000 těchto franků je 200 Kč. Hlavní ostrov je 600 km dlouhý a 80 široký. K němu náleží i okolní ostrovy, z nichž jsou 3 evangelické. Jih hlavního ostrova je katolický. Ostrov byl objeven roku 1774 mořeplavcem Cookem –

ostrov mu připomínal Skotsko. Roku 1849 přijeli Francouzi, ostrovy zabrali a vytvořili z nich trestanecké kolonie z Francie. Francouzi zde založili fungující infrastrukturu. Původní obyvatelé jsou Kanakové, kteří žijí stále svým způsobem života a tvoří více než 1/2 z 250 000 nynějších obyvatel. Je zde asi 350 kmenů, které mají

většinou vlastní řeč (28 jazyků a přes 50 subdialektů). Úředním jazykem, který je spojuje, je francouzština. Země je bohatá na nerosty. Je zde třetina celosvětové zásoby niklu. Jedná se o povrchovou těžbu. Hory jsou na dálku „okousané“, hnědé.

Kaledonie je nazývána ostrovy stálého jara. Je zde trvale 25 °C, v létě 30 °C. V 6 hodin ráno je světlo a v 6 večer tma. Lidé zde chodí na boso, ženy v plátěných šatech, které si samy šijí. Mnozí muži vypadají mohutně až děsivě, mají dredy, ale jsou přívětiví.

Pokud člověk chce navštívit kmen, musí nejdřív za náčelníkem, farářem nebo manželkou faráře. V látce přinese zabalený dárek. Náčelník pak vyjmenovává dary a ostatní přitakávají hm, hm. Následuje proslov o historii kmenu a modlitba k Bohu, s poděkováním, že se mohou přivítat. Takto uvítaný člověk se může volně pohybovat na území kmenu. Místní jej zvou na kávu, čaj. Jsou velice pohostinní.

Chýše mají ze dřeva a palmových listů a malé zděné domečky se sociálkou a venkovní kuchyní. Náčelnické chýše mají dva vchody – levý pro všechny a pravý pro náčelníky. Veřejné připojení k internetu je v každém kmenu – v centru, na „náměstí“. Potraviny mají dražší, mají supermarkety i malé místní obchůdky. Kávu mají jen instantní, mléko sušené dováží. Každý má u domu prasátko, které krmí kokosovými ořechy. Všude jsou kočky a psi. Tradiční jídlo je mimo jiné papoušek nebo netopýr. Ti se loví na stromech s bobulemi, které mají netopýři rádi. Když se dostatečně najedí, zavěsí se na strom a usnou. Lovci je pak prakem sundávají.

Pěstují zde igname (iňam) – jako naše brambory. Jí se ke všemu, stejně jako rýže, kterou sem dovážejí. Také se zde jí kořen maňoku a taro. Rostou zde citronové brambory – brambory z lián, jsou dostupné a o polovinu větší než u nás. Je tu povolen volný lov jelíneků, krocanů, mořských živočichů, ryb, úhořů, krevet, chobotnic, krabů ...

Pláže jsou volné. Turisti jezdí jen do hlavního města.

Kanakové bývali lidojedi. V rámci bojů o nezávislost prý ještě před čtyřiceti lety snědli nějakou francouzskou delegaci. Dříve to vnímali i jako nutnost – ostrov byl často zničen silným větrem, neúrodou, a tak po bojích mezi kmeny jedli nepřátelské nebožtíky.

Velkou roli v přijetí bratra Mikschika hrála jeho národnost. Znají české fotbalisty. Jeden politik byl původně také Čech. Jeho rodina jsem přišla v roce 1920, kdy potřebovali specialistu na těžbu. Francouze moc rádi nemají, byla tu občanská válka.

U evangelických kostelů mají lodní zvony, které dostali jako dar od amerických vojáků, kteří zde měli základnu. Během roku mají hodně svátků, muziky, mandarinek, moře, iňamu apod. Mají pěvecké sbory. Jejich vedoucí mají velkou vážnost. Muži rádi hrají petang a ženy bingo. Výtěžky jdou na opravy kostelů, far, škol a sociální pomoc.

Jedině farnost v Noumea má staršovstvo (ostatní farnosti mají vedle faráře pouze diakona). Také jediné tam mají varhany, ale nikdo na ně neumí hrát. Při bohoslužbách hrají na kytary a osmistrunné ukulele. Farář nemá plat, ale vydrží je kmen.

Bratr Mikschik se zde účastnil několika svateb – byla zrovna sezóna svateb – děti měly prázdniny, a tak mohly přijet i rodiny z okolních ostrovů. Míval často modlitby, a to ne ve francouzštině, místní lidé chtěli slyšet modlitby v češtině. Svatby zde trvají 4 dny a účastní se jich třeba i na 300 lidí. První den je církevní obřad, druhý obřad na úřadě a třetí den je obřad kmenový. Mají zde systém povolených sňatků, aby nezdegenerovali.

Do společenství zapojují rovnoprávně všechny hendikepované – každý má své místo, svoji roli. Alkohol se prodává jen 2 hodiny v týdnu. Při vysluhování večere Páně využívají na horách pramenitou vodu a kostky iňamu a v nížinách podávají k iňamu kokosové mléko. Bohoslužby tu mají kalvínského rázu, tedy podobné jako u nás. Mají více modliteb.

Nově povoláný kazatel pronáší své vyznání k ostatním shromážděným na břehu z loďky. Tímto způsobem k nim totiž mluvili první misionáři.

Po nástupu evangelizace se zdejší lidé odklonili od kanibalizmu a od válčení mezi kmeny. Misionáři museli navazovat kontakt nejdřív s náčelníky. Kanakové měli vlastní desatero, podobné biblickému. Měli tedy snadnou návaznost na zdejší tradice.

Je zde mezi lidmi velká pospolitost. Pracuje muž (někdy i žena) a vydělá pro celou rodinu. Žijí zde skromně i ve 20 v jedné chýši. Víru žijí, učí se náboženstvím. Každý den je pro ně nový list Bible. Když je zasáhne cyklón, navzájem si pomáhají. Skládají sbírky solidarity pro potřebné. Bohatší kmeny si adoptují chudší kmeny, třeba ty v horách.

Viděli jsme např. obrázky z banánové plantáže, ze sjezdu mládeže na jednom z ostrůvků. Sjezd byl v červené barvě, všichni měli červené tuniky, košile. Nebo obrázek z pláže, kde vyvěraly termální prameny.

Děkujeme bratru Mikschikovi za bohaté a podnětné odpoledne.

Anna Jelínková, upraveno Janem Mikschikem

Zemřelí

Bratr **Jan Hurtík** se narodil dne 15. srpna jako prvorozený ze tří synů radičům Josefu a Anně Hurtíkovým z Růždeckých pasek zvaných U Mrlinů. Základní školu vychodil v Růžďce, po ní pak nastoupil da učení za stolaře u soukromého mistra ve Vsetíně. Když pak kvůli špatné finanční situaci rodičů musel učení zanechat, šel se svými strýci v 15 letech pracovat k lesnímu hospodářství jako lesní dělník, kde setrval až do svých 20 let, kdy byl za německé okupace totálně nasazen na práci ve Vídeňském Novém Městě do továrny na parní lokomotivy, kde se zaučil na svářeče parních kotlů. Ve Vídeňském Novém Městě pracoval 3 roky až do konce války. Mezi tím se stačil oženit s Růženou Zajíčkovou z Bystřičky, s níž měl v roce 1944 syna Jaromíra. Když se po válce vrátil z Rakouska, nějaký čas ještě bydleli s manželkou u jejích rodičů na Bystřičce, v části, která má dnes název Malá Bystřice. Při osidlování pohraničí po odsunutých Němcích se rozhodli, že zkusí štěstí, a tak se i se synem Jaromírem odstěhovali na Bruntálsko do menšího domku s několika měřicemi pole a jednou kravkou. V pohraničí se jim po nějaké době narodila dcerka Marie, která však záhy zemřela, a pak v roce 1952 syn Vladislav. Protože drsné podnebí, které na Bruntálsku je, přispívalo ke zhoršování zdraví jeho manželky, rozhodl se br. Jan Hurtík, že se vrátí zpět na Valašsko k jejím rodičům na Bystřičku. Tam pak začal pracovat ve vsetínské a později v jablůncecké zbrojovce, kde využil své svářečské dovednosti získané v Rakousku. Společné bydlení s rodiči v malé chaloupce bylo poněkud stísněné, a tak se manželé Hurtíkovi rozhodli pro stavbu menšího domku na Bystřičce v části pod Růžďkou, do kterého se pak po mnoha útrapách v roce 1959 nastěhovali a bydleli v něm až do té doby, než jej předali své vnučce Jarmile Valchařové. Kvůli častým pobytům manželky Růženy v nemocnici a na LDN se bratr Hurtík prozíravě rozhodl požádat pro ně oba o pobyt v domově pro seniory v Podlesí, kam se též po kratším čekání přestěhovali. Tam jeho paní také brzy (v roce 2008) zemřela. Po nějaké době byl domov důchodců v Podlesí zrušen a část obyvatel byla přemístěna do nově postaveného Domova pro seniory ve Valašském Meziříčí na Žerotínově ulici, kam byl přestěhován také bratr Hurtík. Tam se pak seznámil s velmi hodnou paní, bývalou zdravotní sestrou, se kterou později bydlel. Jejich vztah byl asi takový jako otce s dcerou, která mu nebyla dopřána. Ona mu říkala „pane Hurtíku“ a on jí Maruško. Trpělivě mu sloužila v jeho stáří a v pozdější nemoci, kdy už byl upoután na lůžko a invalidní vozík, až do jeho posledních dnů života, kdy se 98 letech odebral tam, kde již není bolesti ani jiného lidského trápení. Za vše, co pro br. Jana Hurtíka paní Maruška udělala, jí rodina Hurtíkova, Valchařova a Haasova srdečně děkuje a jsou jí neskonale vděční.

Bratra Jana Hurtíka jsem znal z domova pro seniory posledních 11 let. Chodil pravidelně na bohoslužby. Moc toho nenamluvil, ale při návštěvách občas vyprávěl něco ze svého života. Při rozloučení s br. Janem Hurtíkem jsme četli Žalm 31. Myslím, že jej jeho rodina vybrala dobře. Žalmista totiž prožívá různé útrapy, spoléhá na Hospodina, volá k němu, ten ho posiluje a dává mu i naději do budoucnosti, takže člověk může odevzdat svůj život Hospodinu, jak je to na smutečním oznámení v 6. verši: *V ruce Tvé*

poroučím ducha svého. Nebo jsi mě vykoupil, Bože silný a věrný. V Bohu měl br. Jan své zastání a nakloněné ucho pro své modlitby. V životě prožil mnoho bolesti (dva bratři mu zemřeli brzy, dcerka mu zemřela jako malá na záškrť), jako dítě musel chodit do školy v zimě několik kilometrů v závějích, jako nejstarší syn musel pomáhat doma, protože tatínek byl nemocný. Přesto ze sebe nedělal chudáka. Zažil jsem jej jako člověka, který i v domově pro seniory ještě před pár lety měl jiskru v oku a uměl žít. Po různých životních útrapách ani po smrti své manželky nezatrpkl, v rozhovorech byla zřejmá jeho moudrost, skromnost a smíření se životem. (Byl vyučený stolařem, ale nikdy nemohl toto povolání dělat; nenadával na to, ale své dovednosti mnohokrát v životě zúročil.) Byl hubený, ale měl mnoho energie – byl chudý, ale bohatý na život, rodinu a přátele. Byl pečlivý a trpělivý, a proto rád vyráběl a opravoval rádia, v době, kdy spousta lidí rádio ještě neměla, a tohoto koníčka předal svému synovi Mirkovi.

Br. Jan měl malý kufřík, ve kterém měl nachystané všecko, co se týkalo posledních věcí. Také my si jednou sbalíme svůj kufřík, ale nakonec jej nebudeme potřebovat, protože k Bohu můžeme odejít nazí, a Bůh nás vezme do své náruče, jako když maminka přivine právě narozené dítě na svou hrud'. *Jaromír Hurtík a Daniel Heller*

Diakonie

Českobratrské církve evangelické

Diakonie
**Valašské
Meziříčí**

Žerotínova 319/21
Valašské Meziříčí, 757 01
Telefon: 573 034 161- recepce
stredisko@diakoniev.m.cz
www.diakoniev.m.cz
Číslo účtu: 1855020319/0800

Diakonie ČCE
– hospic CITADELA

Žerotínova 1421
Valašské Meziříčí, 757 01
Telefon: 571 629 084 - recepce
hospic@citadela.cz
www.citadela.cz
Číslo účtu: 94-2556380247/0100

Sloučení Diakonií ve Valašském Meziříčí

Ve Valašském Meziříčí působí dvě střediska Diakonie. Diakonie ČCE – středisko ve Valašském Meziříčí poskytuje podporu domácí péče a pomáhá lidem s postižením. Diakonie ČCE – hospic CITADELA se stará o lidi v závěru života a o chronicky nemocné, pomáhá lidem trpícím demencí.

Od 1. 1. 2020 se sloučí obě tyto střediska pod jeden celek. Diakonie ČCE – hospic CITADELA, IČ: 73632783 se stane nástupnickým subjektem, pod kterým budou dále provozovány všechny služby obou středisek.

Vytvoří se tak ucelený a provázaný komplex služeb pro seniory, osoby s hendikepem a nemocné v závěru života. Zároveň dojde od 1. 1. 2020 ke změně názvu. Sloučené středisko ponese název **Diakonie Valašské Meziříčí**. Ředitelkou organizace bude Mgr. Květoslava Othová.

Více informací naleznete na www.diakonievvm.cz.

Věříme, že svou přízeň s nadcházejícími změnami zachováte Diakonii Valašské Meziříčí i nadále.

Zuzana Venturová

Adventní benefiční koncert

Diakonie ČCE – středisko ve Valašském Meziříčí, ZUŠ Alfréda Radoka
a Farní sbor ČCE Valašské Meziříčí vás srdečně zvou na

Adventní benefiční koncert

11. prosince v 18 hodin v evangelickém kostele.

Vystoupí Komorní smyčkový orchestr pod vedením Heleny Hrachové
a Dětský pěvecký sbor MIBIDIZO pod vedením Evy Ježíkové.

Vstupné dospělý 100,- Kč, dítě 50,- Kč.

Výtěžek benefice je určen na charitativní a sociální činnost
střediska Diakonie ve Valašském Meziříčí.

Vážení a milí přátelé,

dovolte mi, abych se s Vámi podělila o radost, že mezi námi stále žijí lidé, kteří jsou ochotní pomáhat a pracovat nezištně pro druhé. V letošním roce nám ve středisku Diakonie ve Valašském Meziříčí pomáhalo 63 dobrovolníků – 47 z nich se věnovalo našim klientům ve službách a 16 dobrovolníků nám pomáhalo při různých příležitostech, jako je stěhování, montování nábytku, příprava a obsluha na akcích diakonie.

Kromě toho dalších 25 dobrovolníků spolupracuje s Hospicem Citadela a navštěvuje klienty v pobytových zařízeních.

Naši dobrovolníci za tento rok odpracovali více než 3000 dobrovolnických hodin. V dnešní době, kdy přepočítáváme vše na peníze, můžeme říci, že letos darovali 300 tisíc korun Diakonii. Co se však nedá vyjádřit penězi, je jejich krásný přístup ke klientům, kteří jim to ve většině případů nebudou moci nikdy vrátit. Odměnou za jejich práci je jim „jen“ jejich úsměv a radost.

Kdosi moudrý řekl, že ty nejcennější věci se nedají koupit, můžeme je však dostat nebo darovat. Proto chci na tomto místě poděkovat všem dobrovolníkům, kteří přichází za našimi klienty do chráněného bydlení a tráví s nimi jejich volný čas. Jsou jim

laskavými přáteli, se kterými mohou ledacos podnikat, se kterými si užijí legraci a zároveň se jim mohou svěřit i se svými starostmi. Společně chodí do kina, do kavárny, do obchodů, na plavání, na výstavy, do kostela a na faru třeba na pin-pong ☺. Díky dobrovolníkům mohou prožít to, co by jinak neprožili. V letošním roce přicházelo za našimi klienty do chráněného bydlení a sociální rehabilitace 13 dobrovolníků.

Velké poděkování patří také 9 dobrovolníkům, kteří navštěvují seniory a lidi se zdravotním postižením v jejich domácnostech. Jejich práci málokdo vidí, protože je skrytá. Já však mohu dosvědčit obrovskou vděčnost klientů, kterým se díky dobrovolníkům jakoby „prozárí“ jejich život. Například velmi společenskou paní Marii upoutanou na invalidní vozík dělilo od okolního světa „jen“ několik schodů. Těchto pár schodů pro ni samotnou znamenalo nepřekonatelnou bariérou. Díky dobrovolnici teď vyráží každý týden ven – na nákupy, na procházku, do kavárny... Paní Marie viditelně pookřála a my se radujeme spolu s ní.

Do denního stacionáře začalo přicházet několik nových dobrovolníků. Každý využívá svá obdarování ve prospěch klientů Dobromyslu. Tvořivá Anežka vyráběla s klienty krásná mýdla na dobročinný jarmark, paní Lenka umí seniorům trpělivě naslouchat. Pan Martin maluje klientům portréty, paní Alena vezme někoho na procházku, paní Jarmila s klienty procvičuje paměť... Tito noví dobrovolníci se přidali k paní Miládce, která do denního stacionáře přichází pomáhat již od roku 2005 (!) a které si velmi vážíme pro její laskavost a spolehlivost. Kéž by s námi noví dobrovolníci také tak dlouho vydrželi! :) V letošním roce navštěvovalo klienty v denním stacionáři 12 dobrovolníků.

V neposlední řadě chci poděkovat 13 dobrovolnicím, které obětavě pracují v dobročinném obchůdku Darovánek. Zajišťují příjem, třídění a prodej věcí, starají se o pěkný vzhled obchodu i skladu. Bez nich by Darovánek nefungoval. Není jim cizí žádná práce, ani žádná legrace. S humorem a trpělivostí nesou nejrůznější provozní těžkosti. Letos se Darovánek přemístil z nevyhovujících buněk do nového domečku hned vedle Diakonie, kde jsme v půlce května zahájili jeho provoz. S tím bylo spojeno mnoho práce – každý, kdo se někdy stěhoval, si to dovede jistě dobře představit. Námaha všech dobrovolníků se však vyplatila - za půl roku činil výtěžek obchůdku 100 tisíc!

Někteří dobrovolníci u nás pracují více než 10 let, někteří zůstávají krátce. Například přes prázdniny přijímáme do dobrovolnické služby studenty, kteří chtějí volný čas prázdnin prožít smysluplně a získat nové zkušenosti. Jiní dobrovolníci k nám přijdou, když jsou přechodně bez práce. Věnují dobrovolnické službě určitý čas svého života, pak přijde moment, kdy před nimi stojí nové úkoly. Tak jsme se i my letos rozloučili s 5 dobrovolnicemi a přivítali mezi sebe 21 nových dobrovolníků.

Díky podpoře Grantového systému ČCE pro diakonické a rozvojové projekty 2019 jsme natočili krátký dokument o práci dobrovolníků v Diakonii, na který se můžete podívat na našich webových stránkách. Budu ráda, když se necháte inspirovat a přidáte se k nám. V diakonii je stále dost práce, která Vám může přinést radost ☺.

Alena Hellerová, koordinátorka dobrovolníků Diakonie ČCE – střediska ve Valašském Meziříčí

Bohoslužby:

8. 12. neděle	9.30	2. adventní, bohoslužba slova
	19.00	ekum. bohoslužba v rámci akce <i>Zapalme svíčku</i> v našem kostele (Světový den památky zesnulých dětí)
15.12. neděle	9.30	3. adventní, bohoslužba slova
22.12. neděle	9.30	4. adventní, bohoslužba slova
	16.00	vánoční hra dětí a mládeže
24.12. úterý	16.00	štědrovečerní bohoslužba slova
25.12. středa	9.30	Hod Boží vánoční – bohoslužby s VP
26.12. čtvrtek	9.30	mučedníka Štěpána – bohosl. s VP
29.12. neděle	9.30	bohoslužba slova, farář Josef Hurta
31.12. úterý	16.00	poděkování za Starý rok, br. M. Fojtů
1. 1. středa	9.30	Nový rok, bohoslužby s večeří Páně
5. 1. neděle	9.30	bohoslužby s kázáním pro děti

Další program v našem sboru:

16.12. pondělí 18.00 - sborový večer s Velkou Lhotou

Pravidelný týdenní program

Úterý	15.15	náboženství pro předškoláky (3.+17.12.)
	17.00	setkání rodin (po domluvě)
Čtvrtek	13.45	náboženství
	17.00	biblická hodina (5.,12.,19.12., 9.1.)
Pátek	18.00	mládež (dle dohody)
Neděle	8.45	zkouška pěveckého kroužku (od října)
	9.30	bohoslužby a nedělní škola

Bohoslužby v Domově Seniorpark:

- neděle co 14 dní ve 14.00 hod.
- farář Daniel Heller 1.12., 15. 12., 25. 12., 5. 1.

Úřední hodiny:

kdykoli dle dohody

Farář Daniel Heller

mobil: 777 342 910

pevná linka: 571 161 561

daniel.heller@evangnet.cz

Pastorační pracovnice

Věra Tylalíková

mobil: 723 981 253

Pokladník

Eva Janírková

mobil: 777 344 994

Adresa sboru:

Blahoslavova 3

757 01 Val. Meziříčí

telefon do kanceláře:

571 161 560

e-mail: [valasske-](mailto:valasske-mezirici@evangnet.cz)

mezirici@evangnet.cz

číslo účtu

u Poštovní spořitelny:

190396260/0300

[http://valasske-](http://valasske-mezirici.evangnet.cz)

[mezirici.evangnet.cz](http://valasske-mezirici.evangnet.cz)

NÁŠ ČASOPIS

Vydáno 8. 12. 2019

Příspěvky, ohlasy

a připomínky přijímá:

Anna Jelínková

Palackého 420/21

757 01 Val. Meziříčí

mobil: 721 935 185